

o.o.o.o.o.1sygn. akt II Ka 192/21

o.o.o.o.o.1.2

o.o.o.o.o.1.3WYROK

o.o.o.o.o.1.3.1W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ

o.o.o.o.o.1.3.2POLSKIEJ

dnia 27 października 2021 r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu – II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący	-	sędzia Jacek Klęk
Protokolant	-	st. sekr. sąd. Zdzisława Drózdź

przy udziale prokuratora Arkadiusza Majewskiego i oskarżyciela posiłkowego T. P. (1), po rozpoznaniu w dniu 27 X 2021 r. sprawy **J. J.**, oskarżonego o czyn z art. 177§1 k.k. w zw. z art. 178§1 k.k., na skutek apelacji obrońcy oskarżonego i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego od wyroku Sądu Rejonowego w Łasku z 12 maja 2021 r. w sprawie II K 60/20,

1. Uchyla rozstrzygnięcie z pkt. 3. zaskarżonego wyroku i w tym zakresie sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Łasku do ponownego rozpoznania;
2. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:
 - a) w miejsce rozstrzygnięcia z pkt. 6., na podstawie art. 46§1 k.k. zasądza od J. J. na rzecz T. P. (1):
 - 10.800 (dziesięć tysięcy osiemset) złotych tytułem obowiązku naprawienia szkody w części
 - 17.000 (siedemnaście tysięcy) złotych tytułem zadośćuczynienia;
 - b) zasądzoną w pkt. 7. opłatę obniża do 120 (stu dwudziestu) złotych;
3. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
4. Zasądza od J. J. na rzecz Skarbu Państwa:
 - a) 120 (stu dwudziestu) złotych tytułem opłaty oraz
 - b) 20 (dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu wydatków postępowania odwoławczego.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 192/21	
Załącznik dołącza się w każdym	2		

przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
Wyrok Sądu Rejonowego w Łasku z 12 maja 2021 r. sygn. akt II K 60/20		
1.2. Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# inny		

1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# <u>na korzyść</u> # <u>na niekorzyść</u>	# <u>w całości</u>		
# <u>w części</u>	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy		

	prawnej orzeczenie odpowiada prawu			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami				

przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	J. J.	Koszty naprawy skutera wodnego uszkodzonego przez oskarżonego to 10.800 zł.	Orzeczenie techniczne Zespołu (...)	148-166
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
	Orzeczenie techniczne Zespołu (...)	Orzeczenie zostało uznane za wiarygodne już		

		<p>przez Sąd I Instancji. Sąd Okręgowy ocenę te podziela. Dokument ma postać klasycznej wyceny szkody, przy czym opisuje zarówno zakres uszkodzeń, metody napraw poszczególnych elementów, jak i zakres prac których wykonanie warunkuje przywrócenie stanu statku sprzed wypadku. W konsekwencji jest to orzeczenia noszące cech jasnej, zupełnie i niesprzecznnej opinii – a więc dokumentu oczywście przydatnego do poczynienia na jego podstawie wiążących ustaleń faktycznych.</p>	
<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>Stanowiące bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k. naruszenie przepisów postępowania, a to art. 413 § 2 pkt 2 k.p.k. poprzez odmienny zapis liczbowy i słowny w zakresie wymiaru wymierzonej wobec oskarżonego kary grzywny, co powoduje, iż w treści orzeczenia zachodzi sprzeczność uniemożliwiająca jego wykonanie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<p>Zarzut zasadny.</p> <p>Rozstrzygnięcie w części obejmującej zapis wymiaru grzywny jest wewnętrznie sprzeczny i to w</p>			

stopniu uniemożliwiającym wykonanie orzeczenia. Ta sprzeczność jednak dotyczy wyłącznie jednej z orzeczonych kar i to kary orzeczonej w oparciu o art. 71 § 1 k.k., czyli o charakterze subsydiarnym. Błąd Sądu I instancji nosi zatem znamiona bezwzględnej przyczyny odwoławczej, jednak wywołuje to konieczność prawnej reakcji kasatoryjnej tylko w zakresie rozstrzygnięcia, którego dotyka. Przy braku zaś innych zarzutów tego typu nie oznacza to konieczności uchylecia orzeczenia w całości. Błąd rozstrzygnięcia Sądu I instancji cechuje „oczywistość”, jednak nie oznacza to możliwości jego konwalidacji w trybie art. 105 k.p.k., tak jak to Sąd Okręgowy wskazał w postanowieniu II Kz 123/21. Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 22 października 2015 r. w sprawie III K.K. 235/15 „Zamieszczenie w treści wyroku dwóch odmiennych oznaczeń określających

wysokość kary powoduje w istocie niemożność ustalenia, w jakim wymiarze faktycznie karę tę orzeczono. Taki sposób procedowania nie tylko jest sprzeczny z wynikającym z treści art. 413 § 2 pkt 2 k.p.k. wymogiem redagowania orzeczenia, w tym także rozstrzygnięcia o karze, w sposób zrozumiały i jednoznaczny, ale również powoduje wewnętrzną sprzeczność wyroku, uniemożliwiającą w tej części jego wykonanie. (...) Ingerencja w materialną treść wyroku w trybie art. 105 § 1 k.p.k. (np. zmiana lub uzupełnienie orzeczenia co do kary) nie pociąga za sobą skutków prawnych.” Tym samym również i orzecznictwo wyraźnie wskazuje, że dokonanie tego rodzaju zmiany w drodze omyłki pisarskiej byłoby sprzeczne z zasadą prawidłowego wyrokowania i pewności prawa.

Wniosek

<p>O uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wniosek jest tylko częściowo zasadny, bo o ile uchylenie orzeczenia w części dotkniętej wadą jest niezbędne, o tyle charakter wady skutkujący niemożnością wykonania wyroku w zakresie jednego tylko rozstrzygnięcia nie wymaga uchylenia wyroku w całości. Za częściowym jedynie uwzględnieniem wniosku – tj. wyłącznie w zakresie rozstrzygnięcia którego wada bezpośrednio dotyka przemawia także i praktyka Sądu Najwyższego (Wyrok SN z 22.10.2015 r., III KK 235/15, LEX nr 1820401).</p>		
<p>3.2.</p>	<p>Obraza przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 4, 7, 410 i 424 §</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	<p>1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 74 § 1 i 369 k.p.k. poprzez dowolną ocenę materiału dowodowego w postaci wyjaśnień oskarżonego, zeznań świadka C. S. (1) oraz biegłego z zakresu toksykologii co do możliwości przebiegu zdarzeń objętych zarzutem zgodnie z treścią depozycji oskarżonego.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zarzut ogranicza się do polemiki z rozstrzygnięciem Sądu I instancji.</p> <p>Sąd Rejonowy wskazał, na jakiej podstawie jedynie w części uznał opinię biegłego z zakresu toksykologii za postawę ustaleń faktycznych. Sąd przyjął za podstawę rozstrzygnięcia stan nietrzeźwości podany przez biegłego na rozprawie w złożonej opinii uzupełniającej. Nie budzi to wątpliwości, albowiem opinia uzupełniająca ma charakter</p>			

wielowariantowy –
zależny od
przyjętych za
podstawę dowodów.
Tym samym uznanie
za niewiarygodne
dowodów, w oparciu
o które biegły
opiniował w ramach
jednego z
wariantów,
powoduje
niemożność
dokonywania
ustaleń faktycznych
o ten wariant opinii,
bowiem wówczas
stawałaby się ona
niejasna. Powyższe
stanowi i o
tym, dlaczego opinia
przedstawiająca
różne warianty,
nie może być
uznana za jedyny
dowód wadliwej
oceny wiarygodności
tych dowodów (tu
depozycji uczestnika
procesu), które w
procesie oceny ich
wiarygodności w
oparciu o inne
okoliczności
ujawnione w
przebiegu rozprawy
Sąd uznał za
niewiarygodne.
Dlatego też Sąd I
instancji
prawidłowo wskazał,
że podstawą ustaleń
były informacje
podane przez
oskarżonego, jak
również utrwalone w
protokole pobrania
krwi odnośnie ilości,
rodzaju i czasu od
spożycia alkoholu,

przy jednoczesnych
wyliczeniach
dokonanych przez
biegłego. Warto
zaznaczyć, że biegły
opiniował w oparciu
o znajdujące się
w aktach sprawy
dowody, w tym
wyjaśnienia
oskarżonego
analizując je w
oparciu o całość
dowodów i wiedzę
specjalną. Sąd
dokonując oceny
zaznaczył, że
twierdzenia
oskarżonego
odnośnie rodzaju
spożywanego
przezeń alkoholu
(niskoprocentowe
piwo, którego efekt
miał być
zwielokrotniony
„nadpiciem” po
zdarzeniu), o którym
oskarżony wyjaśniał
w toku
postępowania
sądowego, w świetle
ww. pozostałych
okoliczności są
całkowicie
niewiarygodne i
ocenę tę poczynił w
oparciu o całokształt
materiału, nie zaś
o opinię wydaną
przez biegłego. Sąd
Rejonowy miał
prawo do takiej
oceny, bowiem nie
wykracza to poza
sferę swobody
czynności, a
jednocześnie
skarżący nie
wykazał, aby miało

dojść do złamania tej zasady i dowolności oceny. Nie ma racjonalnego argumentu w podawaniu przez oskarżonego początkowo (zaraz po zdarzeniu) zdecydowanie mniej korzystnych okoliczności spożycia alkoholu, niż czynił to na rozprawie. Oczywista intencjonalność takiego wyjaśniania połączona z irracjonalnością spożycia alkoholu, i to wysokoprocentowego, tuż po zdarzeniu (nie było bowiem żadnych wątpliwości co do wszczęcia postępowania karnego już bezpośrednio po zdarzeniu, z uwagi na zakres obrażeń doznanych przez oskarżyciela posiłkowego) wskazuje na to, że ocena Sądu Rejonowego nie może być uznana za dowolną. Jednocześnie nie ma wiarygodnego źródła dowodowego, które potwierdzałoby w ogóle możliwość takiego zachowania oskarżonego, jakie deklarował na rozprawie. Warto zwrócić uwagę, że

zeznania świadka C. S. (1), na które skarżący powołuje się w zarzucie jako podstawę uznania oceny dowodów dokonanej przez Sąd I instancji za dowolną, zostały uznane za niewiarygodne, a skarżący nawet nie podjął próby obalenia tej argumentacji. Nie może być skuteczne powoływanie się na zarzut naruszenia swobodnej oceny dowodów poprzez pominięcie dowodu, przy jednoczesnym niezakwestionowaniu dokonanej przez Sąd negatywnej oceny wiarygodności tego dowodu. Sąd jest zobowiązany do uwzględnienia ogółu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy. Nie oznacza to jednak obowiązku przyjęcia za podstawę faktyczną orzeczenia wszystkich dowodów, bo to przy dowodach przeciwnych jest niewykonalne. Obowiązek sądu sprowadza się więc do tego, by przy ocenie wiarygodności poszczególnych dowodów nie tracić z pola widzenia ogółu okoliczności

ujawnionych w przebiegu rozprawy. Warto zaznaczyć, że w ocenie Sądu Okręgowego Sąd meriti własne przekonanie o wiarygodności lub nie poszczególnych dowodów oparł o ogół przeprowadzonych dowodów, oceniając je swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. To zaś oznacza, że po stronie skarżącego istnieje obowiązek wykazania, że Sąd popełnił błąd przy tej dowodów z którego wywodzi się choćby wiarygodność depozycji oskarżonego (tu wspomniane zeznania C. S.). obrońca nie jednak tego nie wykazał, dlatego też podniesiony zarzut musi zostać uznany za typowo polemiczny.

Wniosek

O zmianę i uniewinnienie oskarżonego ewentualnie o uchylene wyroku i przekazanie sprawy

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

do ponownego rozpoznania.		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Podniesiony zarzut nie może stanowić podstawy do zmiany rozstrzygnięcia lub jego uchylecia, z uwagi na jego polemiczność.		
3.3.	<p><u>Apelacja pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego:</u></p> <p>W części dotyczącej rozstrzygnięcia nie o środka kompensacyjnym w postaci obowiązku naprawienia szkody oraz obowiązku zadośćuczynienia za doznaną przez oskarżyciela krzywdę zgodnie ze stanowiskiem pełnomocnika oskarżyciela z 7 lutego 2021 r. tj. środka kompensacyjnego z art. 46 § 1 k.k. a o nawiązce z art. 43 § 3 k.k. (powinno być tak jak w kwestionowanym wyroku – 47 § 3 k.k.).</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za		

zasadny, częściowo
zasadny albo
niezasadny

Zarzut w pełni
zasadny.

Sąd I instancji
przyjmując za
wiarygodne
Orzeczenie
techniczne Zespołu
(...) dot. wyceny
kosztów naprawy
skutera powinien
zasądzić w ramach
adekwatnego środka
kompensacyjnego
wnioskowaną kwotę
– zwłaszcza, że nie
ma obiektywnych
podstaw do
kwestionowania tej
opinii w zakresie
rzeczonych kosztów
naprawy. Z
profesjonalizmem
przedmiotowego
orzeczenia nie da
się pogodzić tezy o
istnieniu
jakichkolwiek
trudności w
ustaleniu
rzeczonych kosztów
naprawy. Warto
podkreślić, że
orzeczenie zostało
załączone wraz ze
stosownym
wnioskiem
oskarżyciela
posiłkowego do akt
już 07 lutego 2020
r., na nieomal
7 m-cy przed
terminem pierwszej
rozprawy. Przez cały
proces żadna ze

stron nie podważała wiarygodności tego dokumentu – już tylko to obligowało Sąd do wyjaśnienia w czym upatruje znacznych trudności w ustaleniu kosztów naprawy skutera.

Równie oczywistym pozostaje obowiązek zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, w szczególności, że i w tym wypadku kwota żądana nie była wygórowaną. Orzeczenie nawiązki w sytuacji, gdy pokrzywdzony doznał obrażeń bolesnych, na długo istotnie ograniczających jego samodzielność w czynnościach życia codziennego (abstrahując już od wyłączenia z aktywności sportowej, czy choćby rekreacyjnej) i wymagających długotrwałej rehabilitacji (trudne w rehabilitacji złamanie otwarte kości udowej) jest co najmniej niezrozumiałe.

Nawiązka, co podkreślane jest w orzecznictwie i doktrynie, ma w przypadku m.in. przestępstw z art. 177 § 1 k.k. charakter zastępczy

do obowiązku naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za krzywdę. Warunkiem jej orzeczenia pozostaje brak podstaw do orzeczenia środków kompensacyjnych z art. 46 § 1 k.k. tj. gdy orzeczenie tych świadczeń jest niemożliwe lub znacznie utrudnione. W niniejszej sprawie nie jest to skomplikowane, sporządzone i uznane za wiarygodne orzeczenie rzeczoznawcy dostarczyła niezbędnych informacji do ustalenia wysokości szkody, zaś wysokość żadanego zadośćuczynienia w świetle obrażeń i zeznań pokrzywdzonego, a także dokumentów dotyczących jego leczenia nie budzi wątpliwości.

Wniosek

Zmiana i zasądzenie od oskarżonego na rzecz oskarżyciela 10.800 zł tytułem obowiązku częściowego naprawienia szkody i 17.000 zł

- # zasadny
- # częściowo zasadny
- # niezasadny

<p>tytułem częściowego zadośćuczynienia za krzywdę.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Podniesiony zarzut okazał się w pełni zasadny. Przedstawiona argumentacja musiała doprowadzić do zmiany rozstrzygnięcia. W zakresie odszkodowania Sąd Okręgowy w całości oparł się na opinii dot. wyceny naprawy skutera złożonej do akt i uznanej za wiarygodną. W zakresie zadośćuczynienia Sąd miał na uwadze argumentację przytoczoną w sekcji omówienia zasadności zarzutu oraz to, że żądana kwota to ledwie nieco ponad trzykrotność przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia (5504,52 zł – Komunikat GUS z 10 sierpnia 2021 r. w sprawie przeciętnego wynagrodzenia w drugim kwartale 2021 r.). Kwota</p>		

<p>17.000 zł nie może więc być uznana za nieprzystająca do rozmiarów krzywdy jakiej doznał oskarżyciel posiłkowy.</p>		
<p>3.4.</p>	<p>Rażąca niewspółmierność nawiązki zasądzonej na podstawie art. 47 § 3 k.k., której wysokość jest znacznie zaniżona i nie odpowiada szkodzie poniesionej przez oskarżyciela posiłkowego oraz wyrządzonej mu krzywdzie w wyniku popełnienia czynu zabronionego, za który oskarżony został skazany</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarówno z racji tego, że jest to zarzut alternatywny, jak i powyższych rozważań na temat zarzutu głównego, zbędnym jest jego omawianie.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Podwyższenie kwoty nawiązki z 15.000 zł do 27.800 zł</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny</p>	

	# niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Przytoczona powyżej argumentacja, zmiana wyroku i zasadzenie od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego zamiast nawiązki z art. 47 § 3 k.k. odszkodowania i zadośćuczynienia (art. 46 § 1 k.k.) oraz brzmienie art. 47 § 5 k.k. wykluczały podwyższenie nawiązki z art. 47 § 3 k.k. czy choćby jej pozostawienie.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		

<p>1.7. <i>Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</i></p>		
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>Wyrok Sądu Rejonowego w Łasku z 12 maja 2021 r. sygn. akt II K 60/20 – w zakresie rozstrzygnięcia o winie, karze zasadniczej, środka karnym i kosztach procesu.</p>		
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>Wyrok Sądu I instancji w zakresie przyjęcia winy oskarżonego jest w pełni zasadny. Przedstawione przez obrońcę zarzuty w tym zakresie stanowią typowo polemiczną, pozbawioną realnej zasadności argumentację, nie pozwalającą na zmianę rozstrzygnięcia. Oskarżony bez wątpienia prowadził mały statek wodny napędzany mechanicznie w stanie nietrzeźwości. Bez wątpienia także prowadząc ów statek czynił to bez</p>		

<p>zachowania ostrożności (nie obserwował przedpola jazdy bo odwracał głowę i prowadził rozmowę z pasażerką) skutkiem czego, lekceważąc prawo drogi służące T. P. (2) prowadzącemu analogiczny statek wodny doprowadził do zdarzenia. Przedstawiona przez Sąd Rejonowy w uzasadnieniu argumentacja na poparcie dokonanej oceny dowodów i przyjętych ustaleń faktycznych jest w pełni poprawna i zasługuje na uwzględnienie.</p>		
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>Wyrok Sądu Rejonowego w Łasku z 12 maja 2021 r. sygn. akt II K 60/20 – w zakresie środka kompensacyjnego.</p>		
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>		
<p>Tak jak wskazano powyżej, Sąd I</p>		

<p>instancji popełnił błąd zarówno, co do rodzaju zastosowanego środka kompensacyjnego (nawiązki), jak i jego wysokości. Argumentacja przedstawiona przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego w pełni zasługuje na akceptację, bowiem powaga obrażeń doznanych przez pokrzywdzonego, jak i relatywnie niewielkie kwoty, których się domaga, w świetle całokształtu prowadzi do konieczności zmiany rozstrzygnięcia w tym zakresie.</p>			
<p>1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>			
<p>5.3.1.1.1.</p>	<p>W zakresie orzeczonej grzywny</p>	<p># art. 439 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			
<p>Uchylenie zaskarżonego</p>			

<p>orzeczenia było niezbędne z uwagi na sprzeczność w treści orzeczenia, uniemożliwiająca jego wykonanie. Różnica w zakresie kwoty stawki dziennej grzywny wskazana cyfrą i odmiennie słownie, nie może stanowić podstawy do sprostowania jej w drodze omyłki pisarskiej, lecz stanowić błąd merytoryczny, możliwy do konwalidowania tylko w drodze ponownego rozpoznania sprawy w tym zakresie.</p>			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			

5-3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
Sąd Rejonowy w ponownym postępowaniu, stwierdziwszy, że orzeczenie kary grzywny jest nieodzowne dla ukształtowania odpowiedniej dolegliwości skazania, w tym by warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności nie skutkowało niesprawiedliwością rozstrzygnięcia, obowiązany będzie orzec grzywnę, której wymiar i wysokość stawki zapisze w sposób niebudzący wątpliwości.			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2b.	Obniżenie opłaty w sposób oczywisty wiąże się z uchYLENIEM wyroku w zakresie grzywny (opłata za I Instancje obniżona została do kwoty odpowiadającej karze pozbawienia wolności).	
3.	W pozostałym zakresie wyrok pozostaje prawidłowy.	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
4.	Wydatki wiążą się ze zryczałtowanym kosztem doręczeń w postępowaniu apelacyjnym, zgodnie z art. 618 § 1 pkt 1 k.p.k., natomiast opłata związana jest z art. 2 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1973 r., nr 49, poz. 223).	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	W całości		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.12. zaskarżenia	Granice	
-----------------------------	----------------	--

Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Niezastosowanie środka kompensacyjnego w postaci obowiązku naprawienia szkody i zadośćuczynienia za doznaną krzywdę		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym		

	wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana